

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Budapesten, a 2012. március 27 napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Í T É L E T E T

██████████ **vádlott**

- aki Budapesten, ██████████ napján született,
anyja neve: ██████████ lakóhelye: ██████████
██████████ személyi igazolvány száma. ██████████
██████████ magyar állampolgár

bűnös

folytatólagosan elkövetett személyes adattal visszaélés vétségében [Btk. 177/A. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés].

Ezért a bíróság ██████████ vádlottat **2 (kettő) évre próbára bocsátja.**

I N D O K O L Á S

A vád:

Hunvald György 2010. november 17 napján tett feljelentést személyes adattal visszaélés bűncselekménye miatt ██████████ és ismeretlen elkövetőkkel szemben, amely szerint a ██████████ a Magyar Nemzet 2010. november 15 és 16. napján megjelent számában a feljelentő ellen folyamatban lévő büntetőügyben alkalmazott titkos adatszerzés során rögzített és később a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasznált dokumentumokból idézett, anélkül, hogy ehhez az érintettek hozzájárulását kérte volna.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság 2011 február 24. napján kelt 01000-9693/2010.bü. számú határozatával a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 190. § (1) bekezdés b) pontja alapján a nyomozást megszüntette.

A feljelentés elutasításáról szóló határozat ellen a feljelentő a rendelkezésre álló határidőben panaszt nyújtott be. A feljelentő panaszát a Budapesti IX. kerületi Ügyészség B.IX.740/2011/4-I. számú, 2011 július 15 napján kelt határozatával a Be. 199 § (1) bekezdés b) pontja alapján, tekintettel arra, hogy azt nem találta alaposnak, elutasította. A Budapesti IX. kerületi Ügyészség

panaszt elutasító határozatát a feljelentő és jogi képviselője 2011 július 25 napján vették kézhez és törvényes határidőn belül vádindítványt terjesztettek elő.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a következő tényállást állapította meg:

██████████ vádlott középiskolai érettségét tett, gép- és készülékszerkesztő technikai végzettsége van. Jelenleg újságíróként dolgozik a Magyar Nemzet napilapnál, ██████████

A vádlottnak tartós kezelést igénylő betegsége nincs.

A vádlott büntetlen előéletű, korábban nem volt büntetve, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

A történeti tényállás:

██████████ a Magyar Nemzet újságírójaként a Hunvald György és társai ellen a Központi Nyomozó Főügyészségen Nyom.482/2007 számon folyamatban volt büntetőeljárás tartama alatt, az iratismertetését követő időszakban, az eljárás során ismeretlenül maradt személytől hozzájutott a titkos adatszerzés során rögzített és később nyitná tett több száz oldal dokumentumhoz. A Magyar Nemzet 2010. november 15 napján és 2010. november 16. napján megjelent számában a titkos adatszerzés során rögzített telefonbeszélgetésekről készült dokumentumokból idézeteket közölt, amelyekben név szerint kerül megjelölésre más a titkos adatszerzéssel érintett személyek mellett Hunvald György sértett.

A közölt idézetek újságírói cikk részeként jelentek meg mindkét számban, amely cikkek elemezték a közölt részleteket és azt kiegészítették további a nyomozati iratokból származó információkkal. A cikkek szerzőjeként ██████████ újságíró került feltüntetésre.

A bizonyítékok értékelése, mérlegelése:

██████████ vádlott a bírósági eljárás során nem ismerte el büntetőjogi felelősségét. A vádlott azt tény nem vitatta, hogy megjelent a vádindítvány tárgyát képező két cikk, de úgy nyilatkozott, hogy ezek nem személyes adatok, hanem közérdekű adatok voltak. Ennek alátámasztásául arra hivatkozott, hogy ezek a dokumentumok a Hunvald György és társa ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban az első fokú bíróság előtt is felhasználásra kerültek. A vádlott ugyancsak elmondta, hogy újságíróként az a feladata, hogy a közvéleményt tájékoztassa minden olyan ügyben, ahol közpénzről vagy a választott vezetők munkájáról van szó. Bírói kérdésre a vádlott elmondta, hogy a közölt dokumentum-részletekben valóban nincs közvetlenül közpénzről szó, de mivel ez Magyarország legnagyobb önkormányzati korrupciós ügye volt, ezért a közvéleményt erről

tájékoztatni kellett.

A vádlott elmondta azt is, hogy a cikkek megjelenését megelőző pár napban jutott a dokumentumokhoz elektronikus formában, azokat átolvasta és így választotta ki, hogy mely részek jelenjenek meg, amelyet természetesen a szerkesztő is jóváhagyott.

A vádlott a pótmagánvádló személyes bosszújának tartotta az ügyet és elmondta, hogy a lehallgatási anyagokból az is kiderült, hogy megbeszéltek azt is, hogy miként fognak bosszút állni, miként fogják „szívadni” azokat, akik nekik keresztbe tesznek.

A vádlott elmondta azt is, hogy a sértettet semmilyen hátrány nem érte, mert köztudomású volt, hogy büntetőeljárás van ellene, a „fél sajtó” ezzel foglalkozott és elmondta, hogy szerinte már az is tudott volt a cikkeket megelőzően, hogy titkos adatszerzés volt Hunvald Györggyel szemben folyamatban. A vádlott úgy nyilatkozott, hogy azért sem érte joghátrány a sértettet, mert az elsőfokú bírósági ítéletre az nyilvánvalóan nem volt befolyással.

A vádlott és a pótmagánvádló egyértelműen és azonosan nyilatkoztak arról, hogy a közölt cikkekben idézett részek a titkos adatszerzés során keletkezett jegyzőkönyvekből valók.

Hunvald György pótmagánvádló bírósági tárgyalás során a vádindítványában leírtakat fenntartotta, elmondta, hogy a közölt adatok különleges személyes adatok voltak, azoknak közléséhez, kezeléséhez senkinek nem adott sem szóban, sem írásban engedélyt. Hunvald György elmondta, hogy a sérelmezett cikkek jogerős elítélés nélkül bűnözőnek állították be és ennek köszönhetően a közvélemény is így tekintett és tekint rá a mai napig, pedig a vádak jelentős része alól az első fokú bíróság felmentette, jogerős ítélet pedig még mindig nincs.

A bíróság **okirati bizonyítékként** értékelte a Magyar Nemzet 2010. november 15. és 16. napján megjelent számának a vádindítvány szerint érintett részeit, amelyekből kiderül, hogy a vádlott a lehallgatási jegyzőkönyvekből készült dokumentumokból Hunvald György megnevezésével idézett, a cikkben pedig Hunvald György titkos lehallgatásáról ír, abból további tartalmakat nyilvánosságra hozva, újságírói kommentárokkal ellátva.

A bíróság ugyancsak okirati bizonyítékként értékelte azokat a nyomtatott sajtótermékeket, amelyek a Magyar Nemzet cikkeire hivatkozva közlik Hunvald György titkos lehallgatásának tényét, valamint azokat az elektronikus világhálóról származó adatokat, amelyek a cikknek a közvéleményre tett hatását mutatják be.

Mindezek alapján minden kétséget kizáróan megállapítható volt az amit a vádlott sem tagadott hogy a Magyar Nemzet 2010. november 15. és 16. napján megjelenő számában [REDACTED] újságíró két cikket jelentetett meg, amelyben idézetek voltak a Hunvald Györggyel szemben folyamatban volt nyomozás során készült titkos adatszerzésről.

A jogi minősítés

A bíróság a cselekmény jogi minősítést a Btk. 2. §-ára figyelemmel, valamint a Legfelsőbb Bíróság 1/1999 Büntető Jogegységi Határozatában foglaltakra figyelemmel végezte el és megállapította, hogy a cselekmény elkövetése óta eltelt időben hatályba lépett, az információs önrendelkezési jogról

és az információszabadságról szóló 2011 évi CXII. törvény mint a Btk. 177/A. § szerinti tényállást kitöltő jogszabály nem nyújt alapot az elbíráláskor hatályban lévő törvény alkalmazására, mert a bűncselekmény elkövetésének idején meglévő kötelezettség nem szűnt meg, illetve tilalom feloldása sem történt meg, így büntetőjogi védelem változatlanul fennáll.

A Btk. 177 A. § (1) bekezdés a) pontja szerint aki a személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések megszegésével jogtalan haszonszerzési célból vagy jelentős érdeksérelmet okozva jogosulatlanul vagy a céltól eltérően személyes adatot kezel, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (3) bekezdés szerint a büntetés vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztés, ha a személyes adattal visszaélést különleges személyes adatra követik el.

A Btk. 12. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv) 2. § 1 pontja szerint személyes adat a bármely meghatározott (azonosított vagy azonosítható) természetes személlyel (a továbbiakban: érintett) kapcsolatba hozható adat, az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható. A személy különösen akkor tekinthet azonosíthatónak, ha őt - közvetlenül vagy közvetve - név, azonosító jel, illetőleg egy vagy több, fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző tényező alapján azonosítani lehet.

Az Avtv 2. § 2. pontjának b) pontja szerint különleges adat a bűnügyi személyes adat. Az Avtv 2. § 3 pontja szerint bűnügyi személyes adat: a büntetőeljárás során vagy azt megelőzően a bűncselekménnyel vagy a büntetőeljárással összefüggésben, a büntetőeljárás lefolytatására, illetőleg a bűncselekmények felderítésére jogosult szerveknél, továbbá a büntetés-végrehajtás szervezeténél keletkezett, az érintettel kapcsolatba hozható, valamint a büntetett előéletre vonatkozó személyes adat.

Az Avtv 2. § 4. pontja szerint közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegét.

Az Avtv 2. § 6. pontja hozzájárulás az érintett kívánságának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelel tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok - teljes kör vagy egyes műveletekre kiterjedő - kezeléséhez.

Az Avtv 2. § 8. pontja adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtatja.

Az Avtv 2. § 9 pontja adatkezelés: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így például gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása. Adatkezelésnek számít a fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérnyomat, DNS minta, íriszkép) rögzítése is.

Az Avtv 2. § 11 pontja szerint a nyilvánosságra hozatal. ha az adatot bárki számára hozzáférhetővé teszik.

Az Avtv 3 § (1) bekezdés a) pontja szerint személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, míg a (2) bekezdés a) pontja szerint különleges adat akkor kezelhet, ha az adatkezeléshez az érintett írásban hozzájárul.

A bíróság a jogi értékelés keretében általánosságban rögzítette, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 70/B. §-a szerinti, a büntetőeljárás során keletkezett iratokról készített másolatra vonatkozó szabályok, illetve a Be. 193 §-a szerinti a nyomozás befejezését követően tartott iratismertetésre vonatkozó rendelkezések pontosan tartalmazzák azt, hogy mely személyi kör jogosult a nyomozás során keletkezett iratokról másolatot kapni, illetve, hogy az iratismertetés alapján mely személyi kör jogosult az iratokat jogszabály által meghatározott formában megkapni.

Azt, hogy a Be. alapján az iratok megismerésére jogosult személy milyen módon rendelkezik ezen iratokkal, a Be. nem szabályozza, e körben az Avtv rendelkezési irányadók, azaz bármilyen olyan személy részére történő átadás során, aki személy saját jogán a Be. alapján nem ismerheti meg az iratokat, az Avtv szabályai alapján kell eljárni, ha ezek az iratok olyan adatokat tartalmaznak, amelyek az Avtv szabályozási körébe tartoznak.

Az Avtv 2. § 1 pontjának rendelkezése alapján a vádlott által közölt adatok személyes adatnak minősülnek, mert azokban meghatározott természetes személlyel, konkrétan, név szerint azonosíthatóan Hunvald Györggyel volt megnevezve, vele kapcsolatba hozható adatról volt szó, ebből az adatból pedig egyértelműen levonható volt az a következtetés, hogy Hunvald Györggyel szemben titkos adatszerzésre került sor, az annak rögzítése során keletkezett egyes konkrét adatok ugyancsak megismerhetőek voltak.

Az Avtv 2. § 2. b) pontja és 3 pontja alapján az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az iratok által tartalmazott adatok a különleges adatok egyik körébe, a bünygyi személyes adatok közé tartoznak, tekintettel arra, hogy azok büntetőeljárás során, az erre jogosult szerveknél keletkeztek, bűncselekménnyel, büntetőeljárással összefüggésben.

E körben a bíróság tévesnek ítélte a vádlott és védője azon hivatkozását, amely szerint a vádbeli cikkben szereplő adatok közérdekű adatok lettek volna. A bíróság nem fogadta el a vádlott azon érvelését sem, miszerint Hunvald György korábban polgármester volt, ezért a vele szemben hivatali tevékenysége kapcsán indult büntetőeljárás adatai közérdekű adatok, különösen, hogy azok a bírósági iratok részét képezték.

Az, hogy Hunvald Györggyel szemben titkos adatszerzés volt folyamatban a büntetőeljárás alatt az Avtv 2. § 4. pontja szerinti egyetlen fogalmi elemnek sem felel meg, hiszen az nem állami vagy önkormányzati feladatot, illetve egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében, valamint a tevékenységére vonatkozó információ. Téves az az álláspont, miszerint a titkos adatszerzés során beszerzett, majd később nyilttá tett adatok fogalma azonos a közérdekű adatok fogalmával, ugyanis a titkos adatszerzés során beszerzett adatok nyilttá tételére kizárólag azért kerül sor, hogy azt a büntetőeljárásban bizonyítékként fel lehessen használni, az adott konkrét büntetőügy elbírálását elősegítse vagy lehetővé tegye.

Ugyancsak tévesen hivatkozott a védelem arra, hogy közérdeket szolgált a vádlott tevékenysége, mert a bűncselekmény felfedése közérdek. A vádlott bűncselekményt nem fedett fel, már folyamatban lévő büntetőeljárás során keletkezett bűnügyi személyes adatokat hozott nyilvánosságra nem tisztázott válogatási elvek alapján.

A vádlott azon magatartása, amellyel a megszerzett több száz oldal titkos adatszerzésre vonatkozó dokumentumot áttekintette, majd abból kiválogatta a cikkben közlendő tartalmakat, az Avtv 2. § 9 pontja szerinti adatkezelésnek minősül, tekintettel arra, hogy az megszerzett adatokat tárolta, azokat egyfajta módon rendszerezte, e tevékenységével pedig a vádlott az Avtv 2. § 8. pontja szerinti adatkezelővé is vált.

Ugyancsak adatkezelőként végzett adatkezelést a vádlott azon tevékenységével, amikor a fenti rendszerezést követően mint újságíró a cikkeket megírta és azokat nyilvánosságra hozta, noha egyértelmű, hogy ezt szerkesztői, főszerkesztői jóváhagyás nélkül nem tehette meg, de ezek birtokában a nyilvánosságra hozatal az ő tevékenysége.

A vádlott e tevékenységeihez az Avtv 3 § (2) bekezdés a) szerint az érintett hozzájárulására lett volna szükség, ezzel pedig nem rendelkezett, ezen felül adatkezelői tevékenysége nem felelt meg az Avtv 5 § (1) bekezdése szerinti célhoz kötöttségnek sem, hiszen e jogsértő eljárása kizárta azt, hogy az adatkezelést jog gyakorlása vagy kötelezettség teljesítése érdekében teljesítse.

Mindezek alapján a vádlott magatartásával a Btk. 177 § (1) bekezdés a) pontja alapján jogosulatlanul kezelt személyes adatot.

Az Avtv 2. § 9 pontja, valamint 10. pontja alapján az is egyértelmű, hogy az a személy, aki a Be. alapján jogszerűen jutott a vádbeli adatok birtokába, és azt harmadik olyan személynek továbbította, aki a Be. alapján nem volt jogosult azt megismerni, megsértette az adatvédelmi törvény rendelkezéseit, mert a különleges személyes adat továbbításhoz szükséges, az Avtv 3 § (2) bekezdés a) pontja szerinti írásbeli hozzájárulás nem állt rendelkezésére az érintett részéről. Mindez azt jelenti, hogy az adatok vádlott részére történő átadása is jogellenes volt.

A visszaélés személyes adattal eredmény-bűncselekmény, a cselekmény maradéktalan megvalósulásához szükséges, hogy az elkövető cselekménye más vagy mások érdekeit jelentősen sértse. A kialakult bírói gyakorlat szerint az érdeksérelem érintheti a sértett vagyoni viszonyait, a társadalomban róla kialakult képet, de személyes érdekeit is de az érdeksérelemnek jelentősnek kell lennie, de azt, hogy mi tekinthető jelentősnek csak az adott konkrét eset teljes körű vizsgálatával lehet megállapítani.

A vádlott magatartása a bíróság megítélése szerint jelentős érdeksérelmet okozott a sértettnek. Egyrészt megállapítható az, hogy a vádbeli cikkekben közölték első alkalommal azt a tényt, hogy Hunvald Györggyel szemben titkos adatszerzés volt folyamatban, erről korábban az eljárásban résztvevőkön kívül senki nem tudhatott, így a vádlott volt az, aki ezt az adatot nyilvánosság számára hozzáférhetővé tette. Az is megállapítható vádbeli cikkekből, hogy a titkos adatszerzést tartalmazó több száz oldal dokumentum, olyan elvek mentén került rendszerezése, nyilvánosságra hozatalra, amely megállapíthatóan bűncselekményeket elkövető személyként mutatja be a sértettet, aki ráadásul ezen bűncselekmények miatti nyomozásokat megpróbálja megakadályozni.

Hunvald György sértett ellen a vádbeli különleges személyes adatok rendszerezésekor és nyilvánosságra hozatalakor büntetőeljárás volt folyamatban, a vádemelést követően röviddel kerültek nyilvánosságra ezen személyes adatok, ami azt is jelenti, hogy a Be. 7 §-a alapján Hunvald Györgyöt ezen időpontban, mint ahogy a tárgybeli határozat meghozatalának időpontjában is ártatlannak kell tekinteni, mert őt büntető bíróság jogerős határozatával nem mondta ki bűnösnek.

Ezt alapul véve, az egyik legolvasottabb napilapban bűnügyi személyes adatokat nyilvánosságra hozni, amelyek mellé írt cikk a vádiratra hivatkozva a nyomozás további, kizárólag a sértettre vonatkozó hátrányos részleteit közli, nyilvánvalóan alkalmas arra, hogy a társadalomban olyan megítélést alakítson ki a sértettéről – még azelőtt, hogy a nyomozás során összegyűjtött bizonyítékokról a bíróság jogerősen döntött volna amelynek az az eredménye, hogy őt visszavonhatatlanul bűncselekményeket elkövető személyként tartsa nyilván, úgy, hogy a nyilvánosságra hozatal időpontjában nem tudható az, hogy büntető bíróság bármikor is meg fogja-e állapítani jogerősen a büntetőjogi felelősségét.

A jelentős érdeksérelem bekövetkezéséhez nyilvánvalóan hozzájárult az is, hogy a vádlott által írt cikkekre hivatkozva, szinte valamennyi sajtótermék ugyancsak közölte ezeket a tényeket, illetve a cikkek egyes tartalmait.

A bíróság általánosságban rögzíti, hogy a sajtó nem alakíthatja ki, nem állapíthatja meg, de nem is befolyásolhatja azt a jogi mércét, hogy konkrét ügyben a személyes adattal visszaélés kapcsán mit kell jelentős érdeksérelem okozásának tekinteni. Nem valamely büntetőügy sajtóban közölt részleteinek mennyiségétől, minőségétől, a sajtó által az adott büntetőüggyel foglalkozott órák számától függ az, hogy valamely bűnügyi személyes adattal visszaélés okozhat-e jelentős érdeksérelmet.

Erre figyelemmel e körben a bíróság nem fogadta el a vádlott és a védelem azon hivatkozását, amely szerint a Hunvald György ellen folyamatban lévő büntetőeljárásról már úgyszólván tudott mindenki, mert szinte valamennyi sajtó részletesen foglalkozott az üggyel, így e tények közlésével neki már nem lehetett jelentős érdeksérelmet okozni. Ezen érvelés elfogadása azt jelentené, hogy ha valakiről jogerős elítélés előtt minél több alkalommal megjelenik a személyes adatait is tartalmazó hír, akkor javára nem lehetne megállapítani a jelentős érdeksérelmet. Ilyen előírást egyrészt a törvény nem tartalmaz, másrészt ennek elfogadása alapvetően ellentétes lenne a büntetőjog által védeni kívánt jogtárgy érdekeivel.

A bíróság tévesnek tartotta a védelem azon állítását, miszerint jelentős érdeksérelem akkor következett volna be, ha az elsőfokú bíróságot az időközben meghozott ítélete meghozatalában a

vádbeli cikk megjelenése befolyásolta volna. Nyilvánvaló az, hogy a bíróság ítéletét nem a sajtóban megjelenő, a sajtó által választott elvek alapján szerkesztett cikkekre alapítja, így a cikk tartalma, annak „jelentős érdeksérelem okozására való képessége” és az első fokú bíróság ítéletének tartalma között semmilyen összefüggés nincsen.

A bíróság nem fogadta el a védelemnek a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 8. § (1) bekezdésére hivatkozását és jogi szempontból a konkrét ügy tekintetében irrelevánsnak ítélte azt a szabályt, amely szerint az újságíró nem vonható felelősségre olyan jogsértésért, amelyet valamely közérdekű információ megszerzésével összefüggésben követett el.

E törvényi rendelkezés 2011 január 1 napján lépett hatályba, így a vádlott 2010. november 16. napját megelőzően nem e törvény alapján végezte a tevékenységét olyan rendelkezést pedig e törvény nem tartalmaz, amely a hatályba lépése előtti tevékenységekre is kiterjesztené a törvény alkalmazását. E szabályra felmentő rendelkezést azért sem lehetne – annak alkalmazása esetén – alapítani, mert e törvény 4. § (3) bekezdése előírja azt, hogy a sajtószabadság megvalósulása nem valósíthat meg bűncselekményt.

A bíróság a vádlott magatartását a Btk. 12. § (2) bekezdése alapján folytatólagosnak minősítette, tekintettel arra, hogy a személyes adattal visszaélésre rövid időközökben többször került sor ugyanazon személy sérelmére, hiszen a vádlott a személyes adattal visszaélést elkövette akkor amikor a nyilvánosságra hozatalt megelőzően napokig tárolta az adatokat, illetve ezzel egy időben azokat áttekintette, rendszerezte, majd a nyilvánosságra hozatallal ugyancsak elkövette a jogosulatlan személyes adat kezelést.

A vádlott bűnössége

A bíróság a vádlottnál büntethetőséget kizáró, illetve büntethetőséget megszüntető okot nem állapított meg, ezért nevezett vádlottat a rendelkező rész szerint bűnösnek mondta ki.

Bűnösségi körülmények

A büntetéskiszabás körében a bíróság [REDACTED] vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a folytatólagos elkövetést.

Enyhítő körülményként értékelte a bíróság azt, hogy a vádlott büntetlen előéletű.

Jogkövetkezmények:

A bűnösségi körülményekre tekintettel a bíróság a vádlottal szemben a joghátrányt a Btk. 83 §-ban megfogalmazott büntetéskiszabási elvek alapján a Btk. 37 §-ban megjelölt cél érdekében úgy szabta ki, hogy az igazodjék a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességéhez és az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, illetőleg az enyhítő és a súlyosító körülményekhez.

A törvény a megállapított bűncselekmény elkövetése esetén 2 hónaptól 2 évig évig terjedő szabadságvesztés büntetés kiszabását teszi lehetővé. A fent részletezett körülményekre figyelemmel

a bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása nem szükséges és nem indokolt és büntetés kiszabása sem célszerű, mert intézkedés alkalmazása a legmegfelelőbb a büntetési célok elérésére. Mindezekre figyelemmel a bíróság a Btk. 70. § (1) bekezdés 2. pontja, valamint a Btk. 72. §-a alapján a vádlottal szemben a rendelkező rész szerinti próbára bocsátást alkalmazott.

Budapest, 2012. március 27

dr [REDACTED] s.k.
bíró

A kiadmány hitelül

